

گفتگوی ارگان حزب کمونیست آلمان

"عصر ما"، با سه تن از جوانان

حزب کمونیست فرانسه

خون تازه در رگ های

حزب کمونیست

و جنبش مقاومت فرانسه

ترجمه ستاره عسگری

شورش جوانان در حاشیه شهرهای بزرگ فرانسه- بویژه در حومه پاریس- در نوامبر ۲۰۰۵، نشان از عمق خشم و نارضائی بخشی های وسیعی توده های محروم و زحمتکش فرانسه داشت، گرچه بخشی از جوانان خانواده های مهاجر شمال آفریقا و عرب تبار بعنوان جلوداران این عصیان معرفی شدند، اما میزان نارضائیتی تنها به جوانان خانواده های مهاجر خلاصه نمی شود.

در فرانسه میزان بیکاری در میان جوانان ۲۶ درصد است و فرانسه پس از ایتالیا دومین مقام بیکاری جوانان در اروپا را دارد. ۴۰ درصد جوانان زیر ۲۶ سال ساکن در حومه شهرهای بزرگ فرانسه فاقد کار و درآمد می باشند.

پس از شورش ها و تظاهرات اعتراضی سال ۱۹۶۸ که در مخالفت با جنگ امریکا در ویتنام و دفاع از ارتش ویت کنگ داشت، اعتراضات و شورش های گسترده مردم بویژه جوانان و دانشجویان در ماه مارس گذشته، در تاریخ این کشور بعنوان قیام مردم فرانسه علیه حاکمیت نئو لیبرال و راستگرای فرانسه ثبت شد. بررسی چگونگی ابعاد این اعتراض تاریخی را در مصاحبه زیر می خوانید:

هفته نامه عصر ما ارگان حزب کمونیست آلمان در آخرین شماره خود مصاحبه با سه تن از دانشجویان عضو اتحادیه دانشجویان کمونیست و عضو کمیته مشورتی حزب کمونیست فرانسه را منتشر کرده است. این مصاحبه در حاشیه کنفرانس حزب کمونیست آلمان در ماه مه انجام گرفته است. تعدادی از اعضاء احزاب کمونیست کشور های دیگر نیز در این کنفرانس حضور داشته اند.

س: ۳ میلیون نفر در ماه مارس گذشته در فرانسه بر علیه مصوبه دولت در رابطه با استخدام جوانان و اجازه اخراج آنها از کار، بدون هیچ دلیل و مدرکی از طرف کارفرمایان فرانسوی، تظاهرات کردند. برای ما در آلمان تصور بر گزارای چنین تظاهراتی تقریباً غیر ممکن بود.

لیلیا: مخالفت با حاکمیت راست در فرانسه همیشه دارای پیانسیل بالائی بوده است و خشم و نارضائیتی مردم فقط به دلیل تصویب قانون مذکور نبود، بلکه از سال ها قبل زمینه این ابراز نارضائیتی وجود داشت. مثلاً این نارضائیتی در فراندنم قانون اساسی اتحادیه اروپا نیز خود را نشان داد.

س: چه جریانی جنبش مخالفت با قانون اساسی اتحادیه اروپا را سازماندهی کرد؟ هلنه: حزب کمونیست فرانسه نقشی اساسی در سازماندهی مردم، در مخالفت با قانون مذکور داشت. روزنامه امانیته بخش های از قانون را که مخالف منافع ملی و مردم فرانسه بود، نقد و افشاء کرد. ما در جلسات عمومی در رابطه با این قانون بحث و استدلال می کردیم. مردم فرانسه متوجه شدند که قانون مذکور غیر مردمی است و بخشی از مفاد آن حتی ارتباط های گسترده نظامی با امریکا را تجویز می کند.

لیلیا: در این جنبش افراد و سازمان های زیادی گرد هم آمدند: سندیکا ها در اوائل مخالفتی از خود نشان نمی دادند، اما بتدریج حتی افراد و گروه های مختلف نیز به هم پیوستند و شبکه فعالی را بوجود آوردند. این شبکه پس از جریان نفی قانون اساسی اتحادیه اروپا همچنان اتحاد عمل و همبستگی خود را حفظ کرد و در برنامه جنبش مخالفت با قانون اخراج از کار بار دیگر قدرت خود را قوی تر از قبل نشان داد.

هلنه: قانون اخراج از کار در اصل عکس العمل دولت راستگرا بر علیه شورش های جوانان حومه پاریس بود. در این اعتراضات جوان ها مرزهای تحمل و بردباری را شکستند و قدرت و خشم خود را بر علیه سیاست های نئو لیبرالیستی دولت راستگرا نشان دادند. بخشی از این جوانان از خانواده های مهاجر هستند و بخشی از آنها دارای مدرک اقامت در فرانسه نیستند و زیر زمینی زندگی می کنند. آنها عملا از جامعه فرانسه ترد شده اند. شورش های جوانان سمبل های سرمایه داری را مورد هدف داد، از جمله در حمله به بانک ها.

آلکس: در رابطه با قانون استخدام باید بگویم که قانون مذکور نه فقط اجازه اخراج از کار را تا ۳ سال پس از استخدام نیروی کار به کار فرما می داد، بلکه این امکان را هم فراهم می کرد که کار فرما نیروی کار را با کمتر از ۲۰ درصد حقوق مرسوم استخدام کند. حزب کمونیست فرانسه و جریان های هوادار این حزب بلافاصله پس از اعلام مفاد قانون مذکور عکس العمل نشان دادند.

س: در فاصله چند هفته از اعلام قانون مذکور بلافاصله یک تظاهرات ۴۰۰ هزار نفری بر گزار شد و در فاصله کوتاهی پس از آن تعداد تظاهر کنندگان به یک میلیون نفر رسید و در فاصله یک ماه تعداد تظاهر کنندگان به ۳ میلیون نفر رسید!

لیلیا: همانطور که عنوان شد شبکه ارتباطات قبلی با آگاهی کاملی حفظ شده بود.
س: کمونیست ها چه نقشی در این رابطه داشتند؟

هلنه: حزب کمونیست و طبیعتا اتحادیه دانشجویان کمونیست که از جمله سازمان های حزب کمونیست فرانسه می باشد از همان آغاز اعتراضات، جنبش را همراهی می کردند. حزب کمونیست با اعلامیه ها و پلاکارد های مختلف مبارزه را جهت دهی می کرد. جنبش جوانان، نوجوانان و زنان نقشی استثنائی و فوق العاده ایفا کردند. من خودم یکی از آن ها هستم. قبلا مسئول انجمن دانشجویان کمونیست در پاریس بودم، اکنون عضو کمیته مشورتی حزب کمونیست می باشم. ما بطور مرتب تجارب جنبش چپ فرانسه را از سال های ۱۹۶۸ به این طرف مورد توجه قرار می دهیم.

س: جنبش مبارزه بر علیه اخراج از کار بسیار مورد توجه نیرو های چپ و بویژه فعالین سندیکائی آلمان قرار گرفته است، آنها به همدیگر می گویند از فرانسوی ها یاد بگیرید. مقاومت در برابر اقدامات نئولیبرالیستی دولت راستگرای فرانسه چه عکس العمل هائی را از طرف دولت به همراه داشت؟

آلکس: دولت فرانسه کوشش کرد تا بحث ها را به وسائل ارتباط جمعی محدود کند، اما مبارزان جنبش این محدودیت را شکستند و بحث ها را به دانشگاه ها و حتی به خیابان ها کشاندند. سرکوب هم وجود داشت، کوشش می شد از ورود به دانشگاه سوربن جلوگیری به عمل آید. دانشجویان را از سقوط نمرات درسی می ترساندند، حتی آن ها را تهدید می کردند که از دانشگاه اخراج خواهند شد. من خودم ۴۰ ساعت زندانی شدم. تعدادی از رفقای من به دادن جریمه محکوم شدند. اما جنبش مقاومت کرد و دیدیم که مردم پیروز شدند.

س: به عنوان آخرین سوال، نظر شما را در رابطه با برگزاری این کنفرانس می پرسم.

هلنه: می دانید که ما در تمام طول روز گذشته و حتی تا ساعت ۲ بعد از نصف شب بیدار بودیم و با رفقای آلمانی به بحث و تبادل نظر پرداختیم، صبح امروز هم می بایستی ساعت ۵ بیدار می شدیم، الان هم که کاملا سرحال هستیم. من مایلم فقط یک موضوع دیگر را هم مطرح می کنم. هر ساله در اول ماه ژوئیه اتحادیه جوانان کمونیست فرانسه یک گرد همائی

یک هفته ای دانشگاهی برگزار می کند، خوشحال می شویم اگر تعدادی از رفقای آلمانی که به زبان فرانسوی هم مسلط باشند در این گردهمایی شرکت کنند. البته در ۱۴ ماه ژوئیه نیز ما جشن سالیانه خود را برگزار می کنیم.

کتابخانه
فرانسوی